

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาจัดเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์ สามารถพัฒนาคุณภาพของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข สามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศ ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของชาติ แผน การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ว่าจะต้อง เน้นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้านอย่างสมดุลและกลมกลืนกัน ดังนี้

1) ด้านปัญญา บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงมีปัญญาคือ รู้จักเหตุและผล รู้จัก แยกแยะผิดชอบ ชั่วดี คุณและโทษ สิ่งที่ควรกระทำ และไม่ควรกระทำบนพื้นฐาน ของความจริงรู้จักแก้ไขปัญหาได้อย่างฉลาดและรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและหลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และไม่เรียนา่รู้ เพื่อความก้าวหน้าทางความรู้ และวิทยาการต่าง ๆ รู้คุณค่าของภูมิปัญญา และ วัฒนธรรมของสังคมไทย และรู้จักเลือกรับวิทยาการและวัฒนธรรมจากภายนอก

2) ด้านจิตใจ บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงรู้จักฝึกฝนจิตใจของตนให้มีความ เจริญออกงามทางคุณธรรมได้แก่มีความละเอียดต่อการกระทำผิดรู้จักควบคุมตนเอง ให้มีความประพฤติ ตามกรอบความถูกต้องที่พึงงาม มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจรู้จักพอ มีสมาธิและมีความอดทนหนักแน่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติ หน้าที่การงานและการดำรงชีพ

3) ด้านร่างกาย บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงมีร่างกายที่เจริญเติบโต และ เหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกาย ทั้งของตนเองและ สมาชิกในครอบครัว สามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายให้เหมาะสม กับงาน และอาชีพ

4) ด้านสังคม บุคคลที่ได้รับการศึกษา พึงมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในครอบครัว องค์กร และสังคม รู้จักการช่วยเหลือเกื้อกูลประโยชน์แก่กันและกัน โดยไม่เห็นแก่ตัวมีความสามารถและทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมรวมทั้งสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศได้ สามารถธำรงรักษาเอกลักษณ์ วัฒนธรรมที่ดีงามของไทย ตระหนักและปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบที่พึงมีต่อผู้อื่น ต่อสังคมและต่อมวลมนุษยชาติ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์สังคมให้มีสันติสุข รู้จักและเคารพในสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่นตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี ตลอดจนร่วมส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลกในทางที่เหมาะสม

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้น เป็นการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมคนให้เหมาะสมกับงานและอาชีพโดยรู้จักที่จะเลือกงานให้ตรงกับความสามารถของตนเองอีกทั้งสามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ กรมอาชีวศึกษา (2533) ได้เน้นหลักการสำคัญของการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา ไว้ในบทบาทของกรมอาชีวศึกษาระยะที่ 7 (2535-2539) ในด้านปริมาณและคุณภาพคือ จัดสัดส่วนการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนเพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและแนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต เพิ่มทักษะวิชาชีพผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา และผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนทักษะในสาขาวิชาต่าง ๆ เน้นพัฒนาระบบการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนการพัฒนาครู นักเรียนนักศึกษา พัฒนาคณาจารย์ สนับสนุนการบริหารอาชีวศึกษาให้สถานศึกษาเป็นผู้นำในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในท้องถิ่น พัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

กรมอาชีวศึกษา (2533) ได้ประเมินผลการดำเนินงานโดยประมวลปัญหา ได้ 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1) ปัญหาทางวิชาการ ได้แก่

(1) นักเรียนนักศึกษาบางสาขาวิชามีจำนวนลดลง เช่น ด้านเกษตรกรรม และคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีสาเหตุทั่วไปมาจากประชากรในวัยเรียนลดลงเกรงว่าจบแล้วจะไม่มีการทำงานและค่านิยมของผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานเรียนในด้านสามัญ สาเหตุเฉพาะด้านเกษตรกรรมคือการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่ทำงานหนัก ผลผลิตได้ช้า รายได้น้อย และไม่มีที่ดินของตนเองหรือมีน้อยผู้ปกครองส่วนมากยากจน ส่วนสาเหตุในด้านคหกรรมศาสตร์ พบว่าผู้เรียนส่วนมากไม่ได้ตั้งใจที่จะเรียนสาขานี้แต่ก็ต้องเลือกเรียนเพราะว่า สอบเข้าเรียนในสาขาสมัครไม่ได้ ประกอบกับค่าใช้จ่ายในภาคปฏิบัติด้านคหกรรมศาสตร์ต้องลงทุนค่อนข้างสูง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาทางวิชาการขึ้นมา

(2) การขาดแคลนครูวิชาชีพบางสาขา เช่น ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ทั้งนี้ มีสาเหตุมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและบริการ ซึ่งต้องการกำลังคนด้านวิชาชีพเฉพาะมากขึ้น ทำให้คนนิยมเข้าทำงานเอกชน เพราะมีรายได้ดีกว่า และที่ทำงานอยู่แล้วก็ลาออกไปทำงานเอกชนเกิดอาการสมองไหลขึ้นกับหน่วยงานราชการหลายแห่ง โดยเฉพาะกรมอาชีวศึกษา ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกรณีดังกล่าวเป็นอย่างมาก เพราะมีครูอาจารย์วิชาชีพหลายสาขาลาออกเป็นจำนวนมากจึงทำให้มีผลกระทบไปถึงคุณภาพการเรียนการสอนหรือการผลิตกำลังคนสนองความต้องการของตลาดแรงงานของประเทศด้วย

(3) ครุภัณฑ์ไม่ทันสมัย เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องในตลาดของการแข่งขัน จึงทำให้ครุภัณฑ์เครื่องมือ เครื่องจักร ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพในสถานศึกษา ไม่ทันสมัย ประกอบกับกรมอาชีวศึกษามีสถานศึกษาจำนวนมาก การจัดหาครุภัณฑ์ทดแทนของเก่าที่ชำรุดหรือล้าสมัยเป็นไปได้ค่อนข้างช้า ทำให้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรที่นักเรียนนักศึกษา ใช้ฝึกภาคปฏิบัติก้าวไม่ทันเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ใช้ในสถานประกอบการเอกชน จึงทำให้คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา มีมาตรฐานไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

(4) ครูอาจารย์ล้ำสมัย ครูอาจารย์ ส่วนมากได้ทำหน้าที่สอนมาแล้วหลายปียังคงใช้ความรู้เดิมตำราและครุภัณฑ์เก่าไม่ค่อยมีโอกาสศึกษาหรือฝึกอบรมวิทยาการใหม่ ๆ จึงทำให้วิธีการสอน และความรู้ที่ถ่ายทอดให้นักเรียนนักศึกษาล้ำสมัยไปด้วย ไม่ทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งปัญหานี้ก็กระทบต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างมากเช่นกัน

2) ปัญหาด้านการบริหารงาน เนื่องจากปริมาณงานของกรมอาชีวศึกษามีมากขึ้นทำให้การบริหารงานและการพัฒนาการอาชีวศึกษาดำเนินไปได้ค่อนข้างช้า เนื่องจากการมีบุคลากรจำกัด และองค์กรรองรับการบริหารงานไม่เพียงพอ นอกจากนี้ระเบียบบริหารงานบางเรื่องไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานให้รวดเร็วได้

3) ปัญหาการขาดความคล่องตัวในการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน เนื่องจากการจัดองค์กรในสถานศึกษามีความซับซ้อน ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความลังเลใจ และไม่เข้าใจในหน้าที่ของตนเอง และระเบียบบริหารงานบางเรื่อง ก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน

ปัญหา 3 ลักษณะดังกล่าวเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตกำลังคนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของกรมอาชีวศึกษาในสภาวะที่เศรษฐกิจขยายตัว กล่าวคือการผลิตแรงงานบางสาขาไม่เพียงพอ หรือผลิตได้ไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานเท่าที่ควร

วิทยาลัยเทคนิคเป็นสถานศึกษาที่มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านอาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งการบริหารราชการตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ออกเป็น 4 ฝ่ายคือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีผู้รับผิดชอบดำเนินการวางแผนปฏิบัติการคือผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกวิชา

ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีภารกิจควบคุมดูแลงาน 5 งานคือ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ

งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ดังนั้นหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษามากที่สุดได้แก่ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีหน้าที่ที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ตลอดจนสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะส่วนที่การเรียนการสอนในหลักสูตรไม่สามารถจัดให้ได้ครบถ้วนตามจุดมุ่งหมาย ทั้งนี้เพื่อพัฒนาให้นักเรียนนักศึกษาเป็นผู้พร้อมในด้านความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม มีพลานามัยสมบูรณ์และสามารถประกอบอาชีพ อันเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะเด็กในวัยนี้ นับว่าเป็นช่วงวัยที่สำคัญ เพราะเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยนี้ จะต้องพัฒนาเขาให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข กระตือรือร้นต่อการที่จะก้าวไปสู่การเป็นผู้ใหญ่และเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

ก่อน สวัสดิทานิชย์ (2535) ได้กล่าวถึงสภาพของนักเรียนนักศึกษายาฮิวศึกษาว่า สำหรับโรงเรียนอาชีวศึกษานั้นแทบจะกล่าวได้เลยว่า ประชาชนและสื่อมวลชนลงความเห็นว่ถ้าเป็นนักเรียนนักศึกษาสาขายาฮิวศึกษาแล้วนักเรียนนักศึกษาเหล่านั้นมีหวังจะเป็นเด็กเกเร ไม่ว่าผู้บริหารสถานศึกษาสาขายาฮิวจะให้เหตุผลอย่างไรก็ตาม คงไม่สามารถแก้ไขความคิดของประชาชนและสื่อมวลชนในเรื่องนี้ได้ ทางแก้ไขที่ดีที่สุด ได้แก่ การจัดระเบียบวิธีในการแก้ไขความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาอาชีวจะเสียใหม่

จากปัญหาดังกล่าว ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจึงต้องยึดถือเป็นภารกิจหลักของฝ่าย ในการที่จะพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีคุณธรรมจริยธรรมโดยมอบหมายให้งานปกครอง งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา และงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานดูแลรับผิดชอบพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้ความชำนาญสามารถไปประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรม และประกอบอาชีพอิสระ ได้อย่างมี

คุณภาพ ทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ ของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่ สมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าปัญหา ในด้านคุณภาพของนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษานั้นมีผลกระทบมาจากการบริหารงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างมากทั้งด้านการปกครอง ให้นักเรียนนักศึกษาอยู่ในระเบียบวินัย ปลอดจากการติดยาเสพติดให้โทษ การ แนะนำในด้านปัญหาส่วนตัวปัญหาด้านการเรียนและการประกอบอาชีพการฝึกงาน และการเข้าสู่ตำแหน่งงาน ตลอดจนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการ พัฒนาบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เนื่องจากนักเรียนนักศึกษา คือผลผลิตของสถานศึกษา จึงควรให้ความสำคัญที่คุณภาพของนักเรียนนักศึกษาเป็น อย่างยิ่ง ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจึงมีหน้าที่สำคัญ ไม่น้อยไปกว่าฝ่ายวิชาการ การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยตรงมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษาตามแนวปฏิบัติของ องค์การช่างเทคนิคใน อนาคตแห่งประเทศไทย 10 กิจกรรมหลัก งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ดูแล สุขภาพอนามัยของนักเรียนนักศึกษา ให้สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ งาน โครงการพิเศษและงานปกครอง ดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้อยู่ใน ระเบียบวินัย ในการประเมินภาพรวมทั้งประเทศ ในด้านการบริหารงานกิจการ นักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ได้ประสบปัญหามากมาย บางสถานศึกษาปฏิบัติได้ดี บางสถานศึกษายังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขและปรับปรุงพัฒนาทั้งมีการปฏิบัติที่หลากหลาย ตามแต่ศักยภาพของสถานศึกษาและบุคลากรที่มีอยู่ตั้งนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยว ข้องและ เป็นผู้ปฏิบัติอยู่ในสายงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคโดย ตรงจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหา และความต้องการ ตลอดจนเปรียบเทียบความ คิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ ในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัย เทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปีการศึกษา 2538 เพื่อจะได้ข้อมูลที่ชี้ถึงสภาพ

ปัญหาและความต้องการที่แท้จริง เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารระดับต่าง ๆ ของกรมอาชีวศึกษา ได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและวางแผนส่งเสริมสนับสนุน การบริหารงานกิจการนักศึกษา ให้ก้าวไปสู่ความมีคุณภาพของบุคลากรของชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงาน ปัญหา และความต้องการ ในการบริหารงานกิจการนักศึกษา
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงาน ปัญหา และความต้องการ ในการบริหารงานกิจการนักศึกษานในวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดทำการสอนวิชาชีพประเภทเดียวกับหลายประเภทวิชา
- 3) เพื่อประเมินการดำเนินงานในการบริหารงานกิจการนักศึกษา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

- 1) ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
- 2) ได้ข้อมูลสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในการกำหนดนโยบาย การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
- 3) ทำให้ทราบปัญหา ความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์และนักศึกษา ในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค

1.4 สมมติฐานการวิจัย

วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดทำการสอนวิชาชีพประเภทเดียวกับหลายประเภทวิชา มีสภาพการดำเนินงาน ปัญหาและความต้องการในการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพการดำเนินงาน ปัญหา และความต้องการในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ตามขอบข่ายการบริหารงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครองและงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดทำการสอนวิชาชีพประเภทเดียวกับ หลายประเภทวิชา และประเมินการดำเนินงานในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะกรรมการดำเนินงานองค์การวิชาชีพ

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ถือว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างาน ครูอาจารย์และนักศึกษาคณะกรรมการดำเนินงานองค์การวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ให้ข้อมูลในสภาพที่เป็นจริง

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งเป็นความหมายของศัพท์บางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

- 1) สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) สถานศึกษาที่เปิดทำการสอนวิชาชีพประเภทเดียว หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดทำการสอนในวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม
- 3) สถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนวิชาชีพหลายประเภท หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดทำการสอนในวิชาชีพ ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม และพลศึกษา

4) ครูอาจารย์ หมายถึง หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างาน และครูอาจารย์ที่ได้รับมอบหมายจากวิทยาลัยเทคนิคให้ปฏิบัติหน้าที่ ในปีการศึกษา 2538

5) ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6) การบริหารงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การบริหารงานตามภารกิจของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษานในวิทยาลัยเทคนิคตามที่ระบุในระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ครอบคลุม 5 งานคือ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ และงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

7) งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง งานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนนักศึกษา วางแผนการจัดหางาน ติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อการฝึกงานจัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ ติดตามประเมินผลการให้คำปรึกษา การแนะแนวการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

8) งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง งานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้งชมรมและองค์การต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา จัดดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาและท้องถิ่น ดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา วิชาทหาร ลูกเสือและเนตรนารี ส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษา ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

9) งานโครงการพิเศษ หมายถึง งานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รมรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ดำเนินโครงการอาชีวศึกษาพัฒนาชนบท ในปีการศึกษา 2538

10) งานปกครอง หมายถึง งานที่ดำเนินการเกี่ยวกับ การปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาและของกระทรวงศึกษาธิการ แก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ลงโทษหรือเสนอการลงโทษ

11) งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึงงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการภายในสถานศึกษา การรักษาพยาบาล และการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน นักศึกษาประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้เรื่องการป้องกันโรคติดต่อ ตลอดจนดูแลความประพฤติ และให้ความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการเข้าพักในหอพัก

1.8 การเสนอผลการวิจัย

รายงานการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

- 1) บทนำ
- 2) เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3) วิธีดำเนินการวิจัย
- 4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5) สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ